

STASYŠ
DŽIUGAS

NEKLAUŽADOS

55

Ir šviesa ir tiesa!

JAUNIMO BIBLIOTEKA

Numatyti sekantys skyriai:

- 1 — Jaunystės akiračiai**
pedagoginio - religinio
turinio skaitiniai
- 2 — Gilėj ažuolas**
garsių asmenybių
bei kilniadvasių
jaunuolių biografijos
- 3 — Ir eisim Lietuvos keliu**
lietuvių klasikai ir
dabartiniai mūsų
rašytojai jaunimui
- 4 — Horizontai**
pasaulinės literatūros
klasiką jaunimui
- 5 — Grigo ratai**
pedagoginiai romanai
apysakos, avantiūros
- 6 — Kiškio lūpos**
mažųjų pasaulis
- 7 — Mokslo vadovėliai**
- 8 — Teatras**
- 9 — Muzika**

JAUNIMO BIBLIOTEKA
Istituto Salesiano Lituano
CASTELNUOVO DON BOSCO
(Asti) — Italia

STASYS
DŽIUGAS

NEKLAUŽADOS

Eilūnota pasaka

ILIUSTRAVO

Ol. Stancikaitė

Lietuvių Kultūros Židinio New Yorke
ANTANO MACEIKOS Vardo

BIBLIOTEKA

Skyrius

Nr. 16

Pagal vokiečių
liaudies pasaką

Nihil obstat

I. Zeliauskas, *Rev. def.*

Imprimatur

Torino, 8. 7. 58

L. Coccòlo, *V. G.*

Saleziečių leidinys

su JAV-ių LB Kultūros Fondo parama

R. N. 8

Saleziečių Spaustuvė

Castelnuovo Don Bosco — Italia

1958

Išsilgusiems
kiškio
pyragu

*AKO motina vaikučiams:
– Jau Kalėdos bus rytoj
Būkit pirkioje, kol grįsiu
Su egle iš miško tuoj.*

*Bet vaikučiai nepaklausė:
Šast kiemelin aitvarais.
Nulipdyt ketina senj,
Kol mama namo pareis.*

*Paliai tvora vilkas slinko,
Baisia alkanas, niūrus.
Pastebėjo jis kiemely
Bėginėjančius vaikus.*

*Vilkas seilę ryja, mašto,
Suviliot kaip juos čionai.
Um, kepsniai čia būtų skanūs,
Man tai aukso būt kalnai. —*

Ir skubiai sugrįžta vilkas
Su rogutėm atgalios:
Na, dabar tai jau tikriausiai
Vaikučius jis suvilios.

— Sēskit rogēsna, vaikučiai,
Svilps rogutēs takeliu.
Visā diena, visā naktī
Su jumis pabūt galiu.

Vilkas siūlė, prašė, gyrė
Ir galvojo — bus gerai.
Taip rogutėsna sulipo
Mūs mažieji aitvarai.

Vilkas kelią puikiai žino
Link miškelio, per laukus.
Rogės švilpia link pušyno,
Kyla ūpas pas vaikus.

Gera ir smagu važiuoti —
Visi trys kartu linksmi,
Traukia dainą, kiek tik gali,
Vėjui rankom modami.

Kai į mišką įvažiavo,
Baimė apėmė štai juos:
Nežinia, kur dėdė geras,
Juos pavėžinęs, sustos.

*Liems rogutės daros baisios,
Dingo džiaugsmas ir juokai.
Kai kepurė vienam puolė,
Tuoį sujudo šaukt vaikai.*

*O eglaitė jau gražiausia
Griuvo girioj verkdama.
Dedas ant pečių skubiausiai
Net sušilus jų mama.*

letuvius Kultūros Židinio New York
ANTANO MACEIKOS Vardė
BIBLIOTEKA

Skyrius _____

Nr. _____

*Klauso ji, ausis įtempus:
Iš kur klyksmas aidi čia?
Gal vilkai iš sodžiaus grobi
Jau doroja paslapčia?*

*Bėga ji beveik uždusus
Link nežinomos šalies,
Spaudžia rankoj aštrų kirvi:
Nejuokai, jei ką palies!*

— Ką mačiau, baisu, tetule, —
Sako kiškis, — nejuokai,
Nušvilpė, tarytum vėjas,
Vilkas, rogės ir vaikai.

Prieš akis staiga ant kelio
Štai kepurė jos sūnaus:
Ar čia akyse vaidenas?
Ar čia bus baismė dangaus?

*Miško vidury trobelė:
Joje vilkas jau ramus,
O neklaužados prarado
Gerą mamą ir namus.*

*Už apikaklės štai vilkas
I trobelę tempia juos,
Nors vaikai maldauja, prašo,
Kad gražintų atgalios.*

*Malkos dega, pyška, trata,
Puodas užkaistas vandens.
Vilkas džiūgauja laimingas:
Kaip karalius jis gyvens.*

*Drabužėlius jau nuvilko,
Darosi tikrai baisu:
Rankose jau peiliai žvanga, —
Ima baimė iš tiesų.*

— Šioj trobelėj, — sako kiškis, —
Vilkas turi būt tikrai.
Atsargi tu būk, tetule,
Nes jo dideli nasrai...

Ir abu sustoję mąsto:
Vilkas tuoj išvys «svečius»,
Jis supras, kad mes ateinam
Išvaduoti vaikučius.

*Stai abu anį stogo lipa:
Taip atsargiai, patylom,
Vieną turi jie gudrybę —
Dengti kamina lentom.*

*Kamina aklai uždengus —
Žygio didelė pradžia:
Kai vidun ims rūkti dūmai,
Vilko grius tada valdžia.*

— Uh - u - u, — jau staugia vilkas, —
Kas įvyko kamine?
Dūmai neberanda lauko
Ir sugrižta pas mane.

*Vilkas gelbėtis galvoja:
Pradarys skubiai duris.
— O pro jas į lauką dūmus
Išvarysiu, — sako jis.*

*Vos tik durys atsidarė, —
Priešais jį svečiai pikti
Reikalauja pasakyti,
Kur vaikučiai pagrobti.*

*Už gerklės pačiuo vilkui
Taip staiga, kad jis visai
Nebepakelia liežuvio
Atsakyt, kame vaikai.*

—Šitą kartą tau atleidžiu, —
Sako ji, — ant visados,
Bet jei antrą kart pačiupsiu,
Nebeteksi tu galvos.

Grižta per laukus laimingi,
Kiškis lydi lig namų.
Šviečia danguje žvaigždelės,
Aplink gera ir ramu.

To paties Autoriaus

KISKUČIO VARDINĖS, eilėraščiai, iliustracijos dail.

VI. Stančikaitės, išleido Lietuviškos Knygos Klubas 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. 1953 m.

KETURI VALDOVAI, pasaka, iliustracijos VI. Stančikaitės. Išleido Lietuviai Saleziečiai, Castelnuovo Don Bosco, Italia, 1955 m.

Paruošta spaudai:

AUDRA IR LAIMĖS OBELIS, apysakaitė mažiesiems.